

РЕЗУЛЬТАТИ АРХЕОЛОГІЧНИХ ОБСТЕЖЕНЬ ОКОЛИЦЬ СС. УШНЯ ТА ПАПІРНЯ (ЗОЛОЧІВСЬКИЙ РАЙОН ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ) У 2017 Р.

Андрій Филипчук

КЗ ЛОР "Адміністрація історико-культурного заповідника
"Давній Пліснеськ"
вул. В. Винниченка, 14, м. Львів, 79008, e-mail: archandrij@ukr.net

Публікуються матеріали нововідкритих різночасових пам'яток, виявлених у 2017 р. в результаті обстежень околиць сс. Ушня та Папірня (Золочівський район Львівської області).

Ключові слова: Ушня, Папірня, поселення, кераміка, ранньозалізний вік, римський період, райковецька культура, давньоруська культура, пізні середньовіччя, новий час.

Навесні 2017 р. археологічною експедицією Історико-культурного заповідника "Давній Пліснеськ" проводилися обстеження околиця сс. Ушня та Папірня Золочівського р-ну Львівської обл. Головне завдання робіт полягало у виявленні пам'яток слов'янського та давньоруського періодів, які склали далеку синхронну округу старожитностям *Пліснеського археологічного комплексу*.

Дослідженнями охоплено ділянку в районі р. Західний Буг поблизу впадіння у нього р. Бужок. На цій території вдалося виявити 8 різночасових пам'яток: Ушня IX–XV та Папірня I (рис. 1, 2)*.

Ушня XI. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: Т1 (західний край поширення культурного шару) – Н – 262 м, N – 49° 53' 16.94", E – 24° 56' 28.02"; Т2 (східний край поширення культурного шару) – Н – 264 м, N – 49 53' 16.48", E – 24° 56' 37.19".

Пам'ятка розташована між населеними пунктами Ушня та Хомець, на лівій стороні від польової дороги, що відходить від шосе Золочів–Броди у напрямку с. Ушня (рис. 3). Північний край Ушні IX знаходиться за 70–90 м на південь від зазначеної польової дороги, а південний – за 25–30 м на північ від місцевого каналу, що нижче по течії впадає у р. Бужок. Північно-західна межа Ушні IX локалізується за 35–55 м через струмочок на південний схід від найближчого південно-східного краю поселення Ушня X. Західна межа поширення культурного шару Ушні IX знаходиться за 170–175 м на схід від

* Роботи здійснювалися за сприяння ГО "Підгірці-Шолом" під керівництвом заступника директора Заповідника з наукової роботи А. Филипчука, за участі завідуючого науково-дослідним відділом установи Б. Завітія.

* Нумерацію відкритих у 2017 р. пам'яток вели від нумерації поселень, зафіксованих М. Филипчуком у 2011 р. на території та в околицях сс. Ушня, Побіч, Хомець (Золочівський р-н Львівська обл.) [1].

східного краю Ушні XI. Ушня IX займає переважно східні та північно-східні схили останця у широкій заплаві правого берега р. Бужок, сформованого при злитті двох каналів (наслідки проведення меліоративних робіт у др. пол. XX ст.; до річі, один з каналів, що протікав на північний захід від Ушні XI, скоріш за все створений на місці протікання струмочка). Поселення добре вписується у конфігурацію місцевого ландшафту. У плані має дещо видовжену по осі захід–схід форму. Максимальна довжина пам'ятки по цій лінії сягає 170 м, а ширина 65–75 м. На захід, північний захід та частково й південний захід до поселення примикає невелика заплава, де протікає один з сучасних каналів. На північ від селища переважають південні схили. Зі сходу природні межі практично відсутні.

На поверхні пам'ятки віднайдено уламки глиняної вимазки та різночасовий керамічний матеріал, репрезентований фрагментами ліпних та кружальних посудин. Кілька фрагментів боковин ліпних виробів, виготовлених на основі супіскової маси з домішками дрібного, середнього піску, жорстви і шамоту, віднесено до ранньозалізного віку. Два фрагменти боковин ліпних посудин попередньо віднесено до римського часу (II–V ст.): один з них виготовлено на основі супіскової маси з домішками середнього піску, жорстви, випал екземпляру – цеглястий; інший характеризувався суглинковою масою з домішками жорстви і шамоту та наявністю сірої редуції. Окрему групу керамічних фрагментів складають рештки кружальних посудин пізнього середньовіччя/ нового часу. Це – переважно тонкостінні денця й боковини, що виготовлені на основі супіскової маси з домішками середнього, великого піску.

Найближче природне оточення поселення характеризується наступним чином. Починаючи від північного заходу до південного сходу, поселення оточує заплава одного з місцевих струмків. Сучасний струмок (взятий у меліоративний канал), що протікає на північний захід від Ушні IX, знаходиться за 25–30 м; другий канал, що протікає на південь від селища – за 25–30 м. На території селища, як і на схід від нього поширюються пасовища. На північ від Ушні I знаходяться пасовища, а за польовою дорогою – сучасні городи. Найближчі лісові масиви локалізуються за 160–170 м на захід та за 420 м на північ від пам'ятки.

Отже, на пам'ятці Ушня IX вдалося зафіксувати керамічні матеріали ранньозалізного віку, римського періоду (II–V ст.) ? та пізнього середньовіччя/ нового часу.

Ушня X. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: T1 (північно-західний край поширення культурного шару) – Н – 270 м, N – 49° 53' 21.83", E – 24° 56' 25.70"; T2 (північно-східний край поширення культурного шару) – Н – 268 м, N – 49° 53' 21.11", E – 24° 56' 30.48"; T3 (південний край поширення культурного шару) – Н – 266 м, N – 49° 53' 19.61", E – 24° 56' 26.59".

Пам'ятка розташована між населеними пунктами Ушня та Хомець, по ліву сторону від польової дороги, що відходить від шосе Золочів–Броди у напрямку с. Ушня (рис. 3). Північний край поселення знаходиться за 20–40 м на південь від зазначеної дороги. Південно-східна частина пам'ятки

локалізується за 35–55 м на північний захід через струмочок від найближчого краю Ушні IX. Крайня південна точка селища знаходиться за 145–150 м на північний схід від східного краю Ушні XI. Селище піднімається над заплавою правого берега р. Бужок і локалізується на схилі з західною, південною та східною експозиціями. Максимальна його протяжність по лінії захід–схід складає 90 м, а ширина по лінії північ–південь – 55–60 м. З заходу, півдня та сходу до поселення примикають заплави місцевих водних артерій. На північ від поселення природні межі відсутні.

На поверхні селища віднайдено численні уламки глиняної вимазки та невелику кількість кружального керамічного посуду. Один з фрагментів посудин – вінець кружального виробу віднесено до давньоруської культури (XII–XIII ст.). Екземпляр виготовлено на основі супіскової маси, з домішками жорстви, середнього та великого піску. Присутня редукція. Решта підйомного матеріалу репрезентовані численними фрагментами боковин та одним вінцем кружальних посудин пізнього середньовіччя/ нового часу. Текстура їхнього тіста переважно супіскова, присутні домішки середнього, великого (рідше дрібного) піску. Окремі екземпляри редуковані.

Щодо найближчого природного оточення поселення, то воно характеризується наступним чином. Починаючи від заходу, півдня та сходу до пам'ятки примикає заплава, де протікають місцеві водні артерії. Води струмочка, що тече нижче південно-східної частини Ушні X, знаходяться за 25–30 м. Найближчі лісові масиви локалізуються за 145–150 м на південний захід та за 320–330 м на північ від пам'ятки. Територія селища нині відведена під пасовища.

Підсумовуючи відзначимо, що на пам'ятці Ушня X вдалося зібрати керамічні матеріали давньоруської культури (XII–XIII ст.), а також пізнього середньовіччя/ нового часу.

Ушня XI. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: T1 (північно-західний край поширення культурного шару) – N – 267 м, N – 49° 53' 18.56", E – 24° 56' 14.06"; T2 (південно-східний край поширення культурного шару) – N – 268 м, N – 49 53' 14.51", E – 24° 56' 18.81".

Пам'ятка розташована між населеними пунктами Ушня та Хомець, по ліву сторону від польової дороги, що відходить від шосе Золочів–Броди у напрямку с. Ушня (рис. 4). Північно-західний край Ушні XI локалізується за 260 м на південний захід від північно-західної точки Ушні X; південно-східний край Ушні XI локалізується за 170–180 м на південний захід від західного краю Ушні IX. Пам'ятка знаходиться на підвищенні у заплаві правого берега р. Бужок (з невеликою експозицією у північно-західному напрямку). Поселення має форму дещо видовженого по осі північний захід – південний схід овалу. Воно розташоване у залісненому хвойними деревами масиві. Максимальна протяжність виходу культурного шару по лінії північний захід – південний схід складає 140–145 м, а ширина 60 м. На південний захід, захід та південь від селища поширюється останець, де розташоване поселення, а з решти сторін – заплава місцевих водних артерій.

На поверхні селища віднайдено глиняну вимазку та фрагменти вінець, верхніх частин та боковин кружальних посудин. Екземпляри характеризуються супісковою текстурою тіста; присутні домішки дрібного та середнього піску. Окремі з них – редуковані. Фрагмент вінець прикрашений лінійним рифленим та штамповим орнаментами. Усі виявлені керамічні матеріали слід віднести до пізнього середньовіччя/ нового часу.

Найближче природне оточення поселення характеризується наступним чином. На північний захід та захід до пам'ятки примикає заплава місцевих водних артерій. Із решти сторін – останець, на якому знаходиться поселення. За 25 м на схід від південно-східного краю Ушні XI завертає один з місцевих каналів. Територія пам'ятки нині зайнята насадженнями хвойних дерев.

Отже, на пам'ятці Ушня XI вдалося зафіксувати виключно керамічні матеріали пізнього середньовіччя/ нового часу.

Ушня XII. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: T1 (західний край поширення культурного шару) – Н – 258 м, N – 49° 52' 58.59", E – 24° 56' 09.77"; T2 (східний край поширення культурного шару) – Н – 259 м, N – 49° 52' 58.43", E – 24° 56' 17.21"; T3 (північний край поширення культурного шару) – Н – 258 м, N – 49° 53' 00.00", E – 24° 56' 13.54".

Пам'ятка розташована між сс. Ушня та Папірня. Вона знаходиться по правому березі р. Бужок, неподалік від його впадіння у р. Західний Буг (рис. 5). Крайня західна точка Ушні XII локалізується за 50–55 м через канал (що впадає у р. Бужок) на схід від південно-східної точки Ушні XIII. Поселення знаходиться на підвищенні у заплаві р. Бужок, яке чітко окреслює його західну, північну та східну окраїни. На південь від Ушні XIII протікають води зазначеної водної артерії. Складається враження, що до меліорації р. Бужок протікала на північ від селища, а нинішнє її русло суттєво врізає площу поселення. Обмежуючи природній останець, селище має форму овалу, витягнутого по осі захід–схід. Максимальна його протяжність по цій лінії складає 150 м, а ширина – 60 м.

На поверхні селища віднайдено численні уламки глиняної вимазки та велику кількість кружального керамічного посуду, який можна розділити на три групи. До першої групи слід віднести фрагменти боковин кружальних виробів II періоду райковецької культури (IX–X ст.). Екземпляри характеризуються супісковою масою з домішками середнього та великого піску, рідше – жорстви. Окремі з них – редуковані. Другу групу матеріалів складають фрагменти вінець і боковин кружальних виробів давньоруської доби (XII–XIII ст.). Текстура їхнього тіста – супіскова, присутні домішки дрібного, середнього та великого піску. Окремі фрагменти редуковані. Третя група складається з фрагментів вінця, денця та боковини кружальних виробів пізнього середньовіччя/ нового часу. Текстура їхнього тіста супіскова, або ж суглинкова. У ній присутні як невеликі (дрібний пісок) так і більш крупні домішки (середній пісок, жорства). Фрагмент вінець редукований; фрагмент денця характеризується сірим димленням.

Найближче природне оточення поселення складає заплава р. Бужок, який протікає за 10–20 м на південь від Ушні XII. Селище знаходиться за 30 м при

місці впадання одного з каналів у р. Бужок. Сучасні води р. Західний Буг протікають за 150 м на південний захід від крайньої західної точки Ушні XII. Найближчі лісові масиви знаходяться за 280 м на північ від пам'ятки. Територія самого поселення, як і його найближчого оточення практично з усіх сторін наразі розорюється.

Таким чином, на пам'ятці Ушня XII вдалося зафіксувати керамічні матеріали другого періоду райковецької культури (IX–X ст.), давньоруської культури (XII–XIII ст.) та пізнього середньовіччя/ нового часу.

Ушня XIII. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: T1 (північний край поширення культурного шару) – Н – 258 м, N – 49° 53' 01.51", E – 24° 56' 08.12"; T2 (південний край поширення культурного шару) – Н – 258 м, N – 49 52' 58.49", E – 24° 56' 06.95".

Пам'ятка розташована між сс. Ушня та Папірня. Вона знаходиться на невеликому останці, який обмежений сучасним каналом, неподалік впадіння р. Бужок та р Західний Буг (рис. 5). Східна сторона поселення локалізується за 50–70 м на захід від західної частини Ушні XII (через канал). У плані селище має форму овалу, витягнутого з північного сходу на південний захід. Загальна його довжина по цій лінії складає 110 м, а ширина – 65–70 м. Усі межі пам'ятки визначені поширенням керамічного матеріалу й глиняної вимазки та природнім розташуванням.

На поверхні селища віднайдено уламки глиняної вимазки та невелику кількість керамічного посуду. Фрагмент донець кружальної посудини із супісковою масою та домішками великого піску, жорстви, попередньо віднесено до римського часу (II–V ст.). Кілька фрагментів боковин кружальних посудин зараховано до давньоруської культури (XII–XIII ст.). Вони виготовлені на основі супіскової маси, середнього та великого піску, рідше жорстви. Усі екземпляри редуковані. Два фрагменти вінець тонкостінних кружальних виробів, виготовлених на основі супіскової маси з домішками дрібного та середнього піску датовано пізнім середньовіччям/ новим часом. Один з екземплярів редукований.

Найближче природне оточення поселення характеризується наступним чином. З усіх сторін пам'ятку оточує заплава та води одного з місцевих каналів. Найближчі води р. Західний Буг протікають за 80 м на південний захід від південної частини поселення. Найближчі лісові масиви знаходяться за 220 м на північ від пам'ятки. Територія самого поселення, очевидно, раніше розорювалася; нині ж вона зайнята під сінокіс.

Отже, Ушню XIII можна попередньо віднести до римського часу (II–V ст.), давньоруської культури (XII–XIII ст.) та пізнього середньовіччя/ нового часу.

Ушня XIV. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: T1 (західний край поширення культурного шару) – Н – 255 м, N – 49° 52' 56.08", E – 24° 55' 32.58"; T2 (східний край поширення культурного шару) – Н – 255 м, N – 49 52' 56.86", E – 24° 55' 38.22".

Пам'ятка розташована на далеких південно-східних околицях с. Ушня (рис. 6). Вона знаходиться при впадінні одного з місцевих каналів у р. Західний

Буг, за 520 м на південний захід від південно-західного краю Ушні XIII. Селище локалізується на ледь помітному останці серед заплави вказаної кодної артерії, із ледь помітною північно-західною експозицією. Складає враження, що р. Західний Буг до меліорації могла протікати на північ від пам'ятки. Сама ж пам'ятка нині добре поруйнована у своїй південній частині водами цієї річки. Межі поселення визначаються природнім підвищенням та поширенням культурного шару. У плані селище має форму овалу, виягнутого із заходу на схід. По цій лінії протяжність поселення складає 110 м при незначній виявленій ширині – всього лише 30–35 м.

На поверхні селища віднайдено уламки глиняної вимазки та рештки ліпного і кружального керамічного посуду. Ліпний посуд репрезентований фрагментом боковин посудини римського часу (II–V ст.) ?. Екземпляр виготовлений на основі суглинкової маси з домішками дрібного піску. Кілька фрагментів кружальних виробів (верхня частини та боковини) виготовлених з супіскової маси та домішками середнього, великого піску, жорстви, віднесено до давньоруської культури (XII–XIII ст.). Усі фрагменти редуковані. Окрему групу посудин склали фрагменти денець, боковин, ручки та вінець кружальних посудин пізнього середньовіччя/ нового часу. Текстура керамічного тіста – суглинкова, або супіскова; присутні домішки середнього, дрібного та великого піску, рідше жорстви. Фрагменту вінець притаманна сіра редукація.

Територія селища нині розорюється, як і його найближче оточення. Сучасні води р. Західний Буг примикають до південного краю пам'ятки. Найближчі лісові масиви знаходяться за 430–450 м на північний схід від східного краю Ушні XIV.

Отже, на пам'ятці Ушня XIV вдалося зафіксувати керамічні матеріали римського часу (II–V ст.), давньоруської культури (XII–XIII ст.) та керамічні фрагменти пізнього середньовіччя/ нового часу.

Ушня XV. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: T1 (північно-східний край поширення культурного шару) – Н – 262 м, N – 49° 53' 04.00", E – 24° 56' 40.64"; T2 (південно-західний край поширення культурного шару) – Н – 261 м, N – 49 52' 59.12", E – 24° 56' 32.93".

Пам'ятка розташована між сс. Ушня, Папірня, Хомиць та Бір, за 205–215 м на захід, ліворуч від шосе Золочів-Броди (рис. 7). Вона займає незначний останець у заплаві р. Бужок із помітною північно-східною експозицією. Південно-східний край пам'ятки локалізується за 310 м на схід від східного краю селища Ушня XII. Східна частина пам'ятки сильно знищена піщаним кар'єром. Збережена частина поселення у плані має дещо аморфну форму і добре вписується у конфігурацію місцевого ландшафту. Максимальна довжина селища по лінії північний схід – південний захід складає 190 м, а ширина – від 55 до 130 м. Зі сходу та півдня від пам'ятки протікають води р. Бужок; з заходу – течуть води каналу, що впадає ближче до південно-західного краю поселення у р. Бужок. Межі збереженої частини поселення у сіх сторін обмежуються заплавою цих водних артерій.

На поверхні селища віднайдено уламки глиняної вимазки та уламки ліпного і кружального керамічного посуду, який можна розділити на дві групи. Першу групу посудин складають уламки вінець і боковин ліпних виробів. Текстура їхнього тіста – суглинкова. У тексті присутні домішки шамоту, вапняку, жорстви й великого піску. Це – матеріали ранньозалізного віку. Другу групу кераміки складають фрагменти вінець, боковин та денць кружальних виробів пізнього середньовіччя/ нового часу. Текстура керамічного тіста – супіскова; присутні домішки дрібного й середнього піску, рідше жорстви. Окремі екземпляри редуковані.

Найближче природне оточення поселення характеризується наступним чином. У усіх сторін збереженої частини поселення (з півночі, заходу та півдня) поширюється заплава р. Бужок. Зі сходу, як уже зазначалося, воно зруйноване кар'єром. Найближча відстань до зазначеної водної артерії – у південній частині пам'ятки – 40 м. Найближчі лісові масиви знаходяться за 400 м на північний захід від північного краю пам'ятки. Територія самого поселення відведена під пасовище.

Таким чином, пам'ятку Ушня XV попередньо можна віднести до ранньозалізного віку та пізнього середньовіччя/ нового часу.

Папірня I. Географічні координати поселення, встановлені за допомогою GPS: T1 (північно-західний край поширення культурного шару) – Н – 258 м, N – 49° 52' 57.07", E – 24° 55' 56.39"; T2 (південно-східний край поширення культурного шару) – Н – 259 м, N – 49 52' 53.68", E – 24° 56' 02.21".

Пам'ятка розташована на північно-західній околиці с. Папірня (рис. 8). Північно-західний край селища локалізується за 185 м на схід від східного краю Ушни XIV. Селище займає схил з північно-східною експозицією при вигині р. Західний Буг та впадінні у нього р. Бужок У плані має овалоподібну форму, дещо витягнуту по лінії північний захід – південний схід. Максимальна ширина селища по цій лінії складає 150 м, а ширина – 80-85 м. На північ та північний схід від селища за р. Західний Буг поширюється заплава цієї ріки, на південь та південний захід – місцевий схил сучасного берега зазначеної водної артерії.

На поверхні селища віднайдено уламки глиняної вимазки та керамічні рештки від ліпних і кружальних керамічних посудин, які можна поділити на три групи. Першу групу складають фрагменти боковин ліпних посудин, виготовлені на основі суглинкової маси, з домішками жорстви, дрібного піску. Один фр. – редукований. Описані матеріали попередньо віднесені до ранньозалізного віку. До другої групи зараховано фрагменти вінець і боковин кружальних виробів давньоруської культури (XII–XIII ст.). Текстура їхнього тіста – суглинкова, присутні домішки дрібного піску, рідше жорстви. Усі екземпляри – редуковані. Фрагмент вінець має помітну закраїнку під покрішку. Третя група представлена фрагментом ручки та боковини кружальних виробів. Текстура керамічного тіста – супіскова; присутні домішки дрібного та середнього піску. Екземпляри тонкостінні, один фр. редукований. Загалом, цю групу складають рештки посудин пізнього середньовіччя/ нового часу.

Найближче природне оточення поселення характеризується наступним чином. До північного та північно-східного краю пам'ятки примикають води та заплава р. Західний Буг, де поширюються пасовища та городи. Найближчі лісові масиви знаходяться за 320–330 м на північ та 1600 м на північний схід від пам'ятки 80–100 м. Територія селища наразі використовується під городи.

Зважаючи за описане вище, пам'ятку Папарня I можна віднести до ранньозалізного віку, давньоруської культури (XII–XIII ст.) та пізнього середньовіччя/ нового часу.

* * *

Коротко підсумовуючи вищевикладене відзначимо наступне. В результаті проведення археологічних обстежень на території сс. Ушня та Папірня Золочівського р-ну Львівської обл. у 2017 р. було зафіксовано 8 поселень: **Ушня IX** (ранньозалізного віку, римського часу, пізнього середньовіччя/ нового часу), **Ушня X** (давньоруської культури, пізнього середньовіччя/ нового часу), **Ушня XI** (пізнього середньовіччя/ нового часу), **Ушня XII** (другого періоду райковецької культури, давньоруської культури, пізнього середньовіччя/ нового часу), **Ушня XIII** (римського часу, давньоруської культури, пізнього середньовіччя/ нового часу); **Ушня XIV** (римського часу, давньоруської культури, пізнього середньовіччя/ нового часу), **Ушня XV** (ранньозалізного віку, пізнього середньовіччя/ нового часу), **Папірня I** (ранньозалізного віку, давньоруської культури та пізнього середньовіччя/ нового часу).

Подальші дослідження, в тому числі проведення розвідкових робіт із шурфуванням зафіксованих селищ, дозволять підтвердити, уточнити чи підкорегувати висловлені судження щодо культурно-хронологічної приналежності виявлених матеріалів.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Филипчук М. А.* Звіт про проведення суцільних археологічних розвідок на території та в околицях сіл Побіч, Ушня, Хомець, Зарваниця (Золочівського) та Голобутів (Стрийського районів Львівської області) дослідження Пліснеського археологічного комплексу у 2011 році // Науковий архів Інституту археології ЛНУ ім. І. Франка. – Л., 2012.
2. *Филипчук М. А., Филипчук А. М., Завітій Б. І.* Результати суцільних розвідкових робіт Пліснеської археологічної експедиції на території Золочівського району у 2011 році // Вісник інституту археології. – 2012. – Вип. 7. – С. 107–127.

ІЛЮСТРАЦІЇ

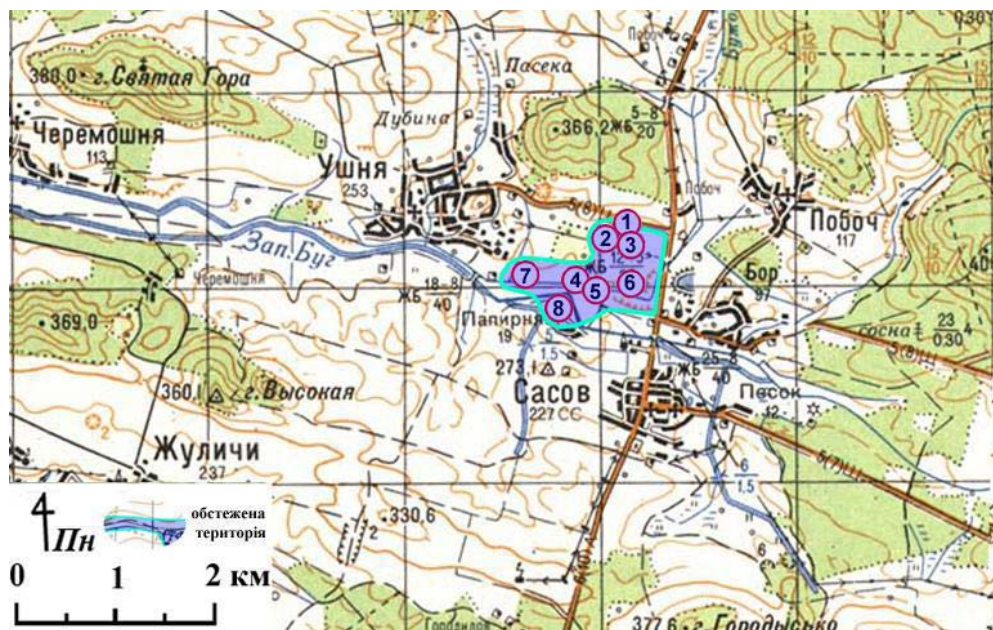

Рис. 1. Карта місцезнаходження нововідкритих пам'яток в околицях сс. Ушня та Папірня (Золочівський район Львівської області) на фоні обстеженої території:

<i>1 – Ушня X;</i>	<i>5 – Ушня XII;</i>
<i>2 – Ушня XI;</i>	<i>6 – Ушня XV;</i>
<i>3 – Ушня IX;</i>	<i>7 – Ушня XIV;</i>
<i>4 – Ушня XIII;</i>	<i>8 – Папірня I.</i>

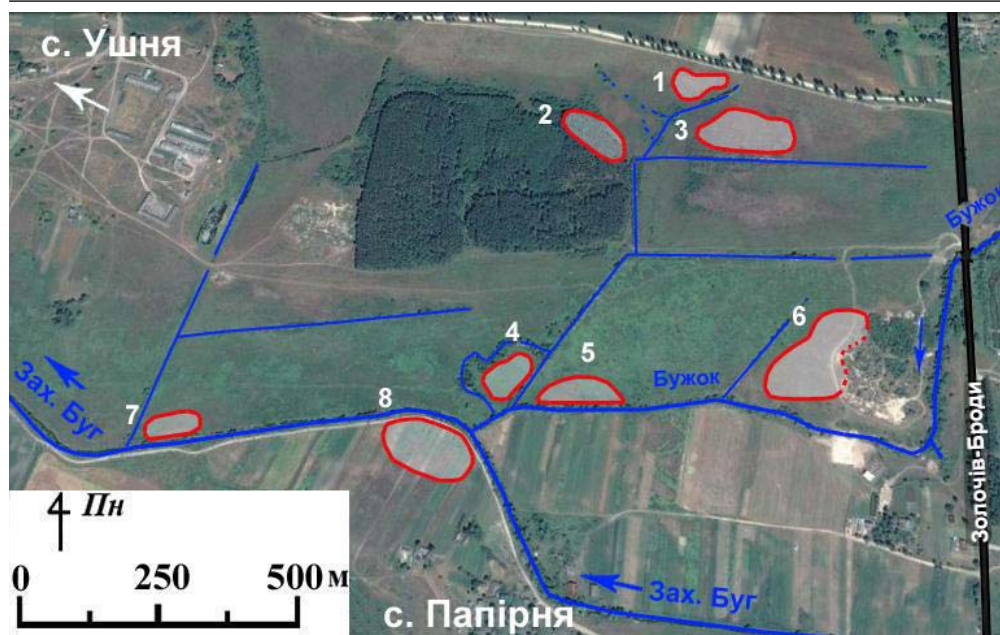

Рис. 2. Картохема місцезнаходження поселень Ушня IX (3), X (1), XI (2), XII (2), XIII (4), XIV (5), XV (6) та Папірня I (8) (Google Earth, 2017).

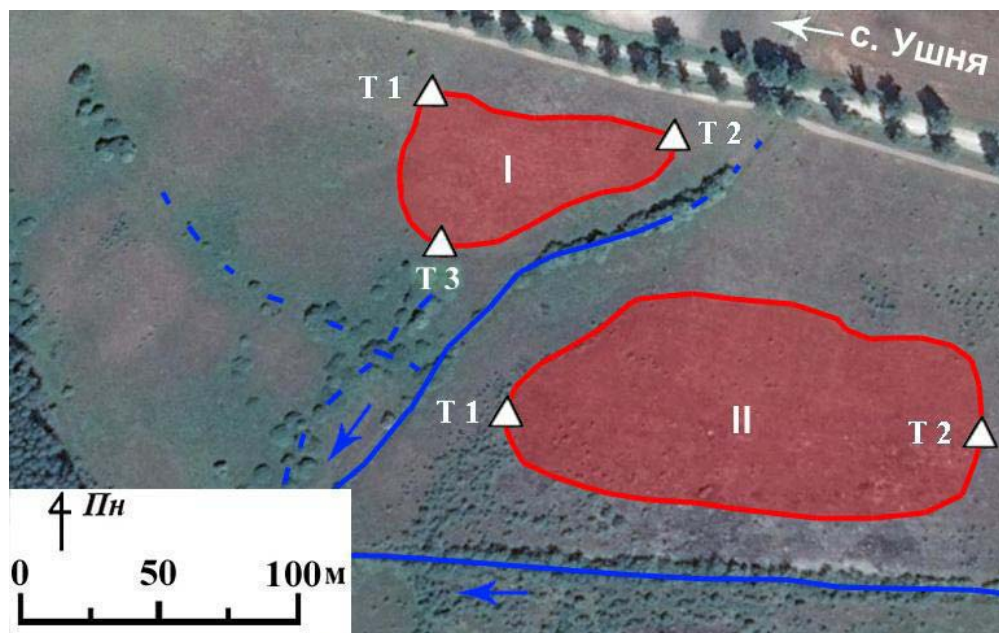

Рис. 3. Картохема місцезнаходження поселень Ушня IX (II) та X (I) (Google Earth, 2017).

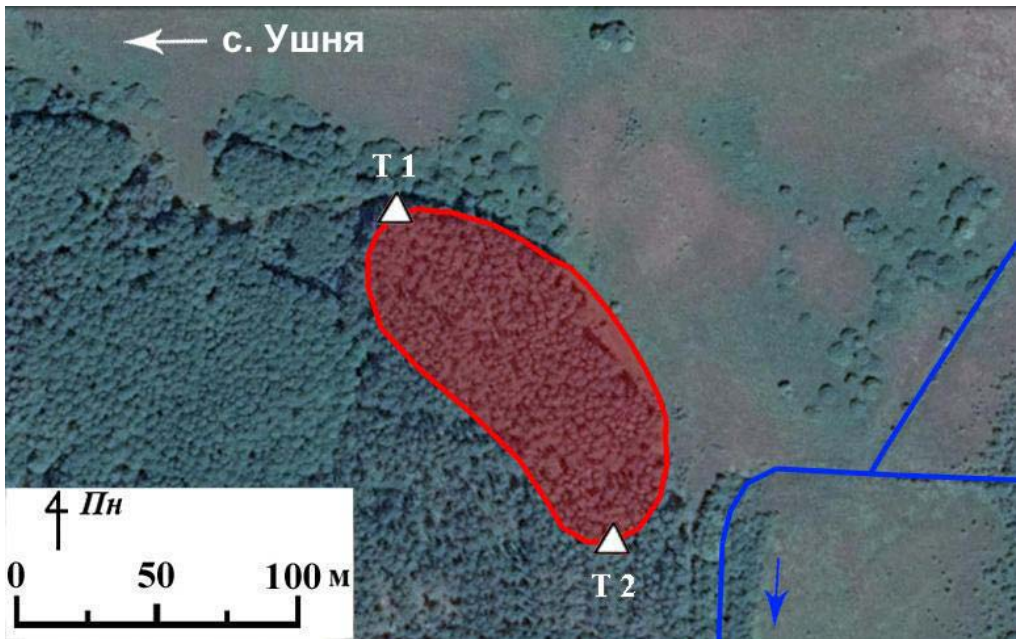

Рис. 4. Картохема місцезнаходження поселення Ушня XI (Google Earth, 2017).

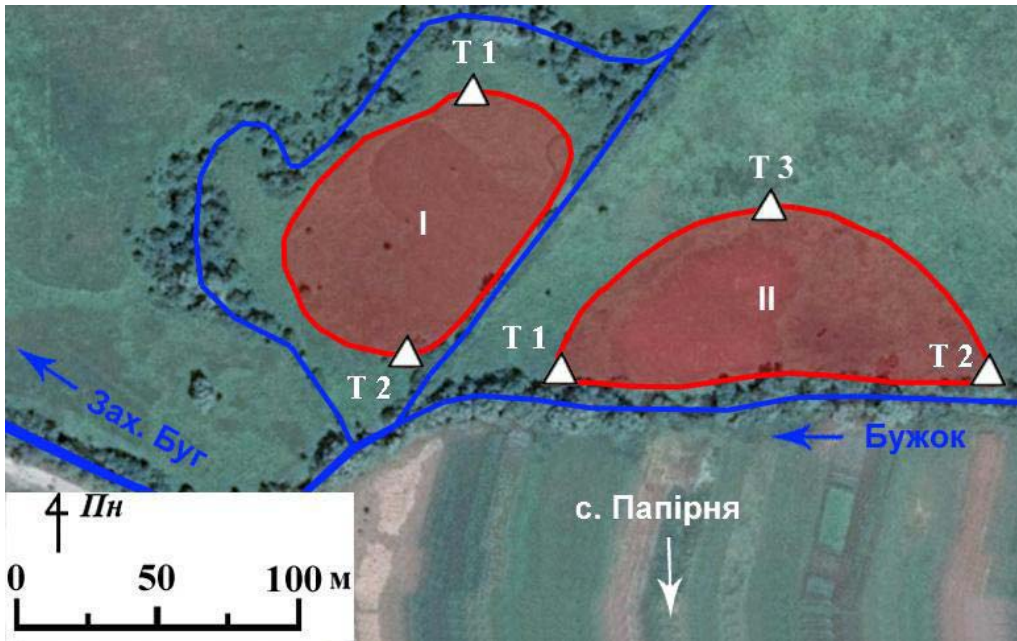

Рис. 5. Картохема місцезнаходження поселень Ушня XIII (II) та XII (I) (Google Earth, 2017).

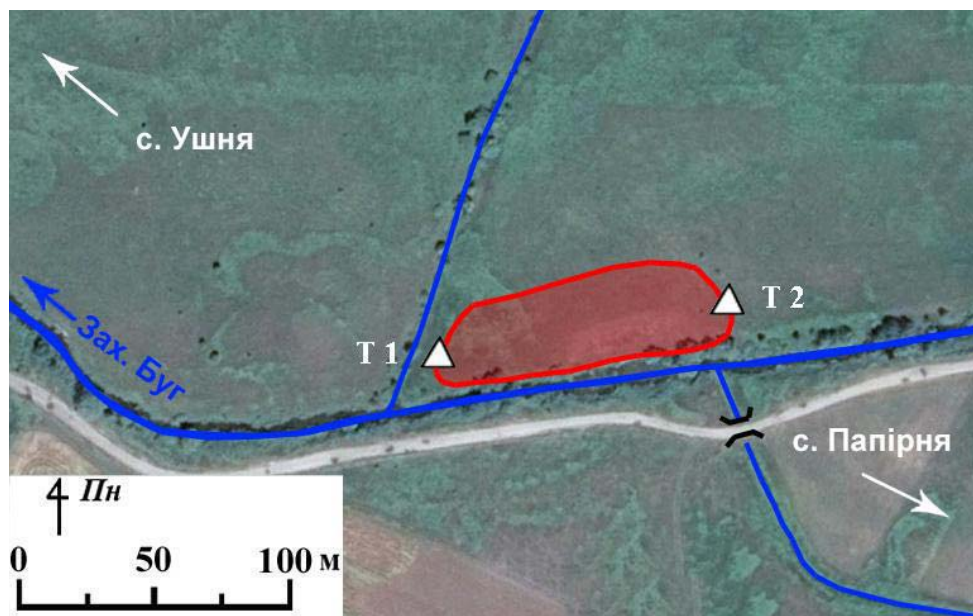

Рис. 6. Картоschema місцезнаходження поселення Ушня XIV (Google Earth, 2017).

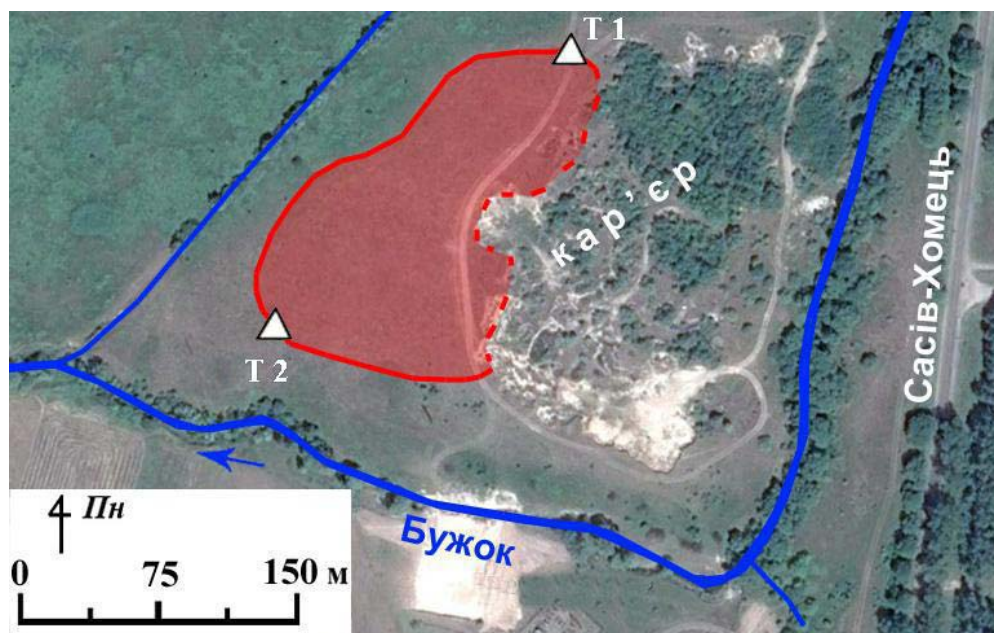

Рис. 7. Картоschema місцезнаходження поселення Ушня XV (Google Earth, 2017).

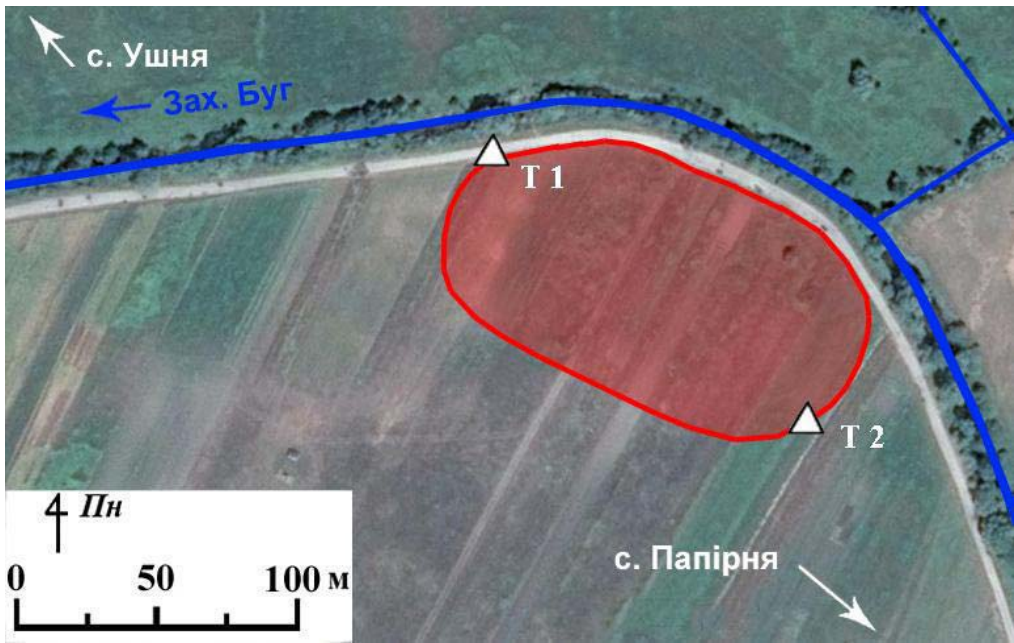

Рис. 8. Картохема місцезнаходження поселення Папірня I (Google Earth, 2017).

THE RESULTS OF ARCHAEOLOGICAL SURVEYS ON THE TERRITORY OF VILLAGES USHNYA AND PAPIRNYA (ZOLOCHIV DISTRICT, LVIV REGION) IN 2017

Andriy Fylypchuk

*Communal Institution of Lviv Regional Council
"Administration of Historical and Cultural Reserve "Ancient Plisnesk"
V. Vynnychenko St. 14, Lviv, 79008, e-mail: archandrij@ukr.net*

The materials of newly discovered archeological sites of different times which were found during archaeological surveys of 2017 on the territory of villages Ushnya and Papirnya (Zolochiv district, Lviv region) are published.

Key words: Ushnya, Papirnya, settlement, ceramics, Early Iron Age, Roman period, Rayky culture, ancient Rus culture, Late Middle Age, New time.